

DREPTĂȚEA

Apare în fie-care zi de lucru la amiazi.

Preț 10 fl. pe an (pentru străinătate 37 fr.) — Numeri
singuratici 5 cr. — Taxa de inserțiune: 1 cm. □ 1 cr.,
plus 80 cr. timbru.

Redactor responsabil: **Dr. George Candrea.**

Redacțiunea și Administrațiunea: Timișoara, cetate
strada Zápolya (Temesvár, Festung, Zápolyagasse,) Nr. 41
Telefon (linia de stat Viena, Budapesta, Arad) Nr. 4.

Timișoara, 21 August n.

Eri pe când toată lumea maghiară era ocupată cu serbările arangiate în onorul sf. Stefan patronul Ungariei, inteligența română din Timișoara a avut deosebitul onor de a saluta pe mai multi învățători români în mijlocul ei.

Și dacă bucuria maghiarilor pentru serbarea primului lor rege a fost mare, apoi fără îndoială că nici veselie noastră, a celor cari știm să aprețim însemnătatea învățătorului român pentru cultura noastră națională, n'a fost întru nimic mai mică.

Dacă dat ni-ar fi, ca să trăim în aceasta țeara într-o niște împregiurări normale, atunci vorbă nu mai poate încăpe, că și noi popoarele bastinașe, cari de secolii întregi împreună locuim acest petec de pământ, am fi luat parte din toată inima la serbările arangiate cu atâta alaiu în onorul celui dintâiu rege maghiar.

Și noi am și face aceasta dacă țerile de sub coroana sf. Stefan ar fi rămas aceea ce întemeietorii lor a voit. Durere, că voința primului rege maghiar s'a călcat și mereu se calcă în picioare tocmai de aceia, cari mai mult interes ar avea, ca aceasta să nu se facă.

Pe când acum sunt aproape o mie de ani se află în Ungaria un rege maghiar, a carui maximă înțeleaptă de guvernare era să caute cât mai mult să strângă în jurul sceptrului său popoarele diferite din aceasta poliglotă țeară, acum după atâția secolii se caută cu tot dinadinsul, ca într-o cetățenie aceleiași patrie să se samene ura și discordia.

Primul rege maghiar venise încă de timpuriu la convingerea, că numai dând libertate deplină cetățenilor de diferite limbi va fi posibilă o Ungarie fericită, — actualii noștri guvernanți se par a fi ajuns la convingeri tocmai opuse: că numai strivind libertățile și individualitatea celorlalte popoare, Ungaria va pute să devină mare și fericită.

Și tocmai din cauza acestor vederi opuse de atunci și acum, s'au născut și contrastele aproape nesuferibile, cari domnesc astăzi în Ungaria.

Maxima de guvernare a actualilor noștri antagoniști este: totul pentru noi și nimic pentru celelalte naționalități. Bine înțeles, că aceste vederi perverse trebuiau cu necesitate să ducă la conflicte între aceia cari totul au monopolizat pe seama lor și între aceia cari n'au de cât datorințe.

Din aceste relațiuni încordate și anormale a urmat, că noi românii împreună cu celelalte naționalități să nu mai putem lua parte nici la dările de bucurie nici la cele de tristeță a concetățenilor maghiari.

Și noi aflăm de natural aceasta, fiind-că este un lucru imposibil, ca să iei parte la bucuriile dușmanului tău de moarte.

Cu atât însă e mai mare bucuria noastră, când în fața pericolului de care suntem amenințați, ne este dat să vedem forțele de cari dispunem pentru

a pară loviturile dușmănești îndreptate spre inima națiunii noastre.

O asemenea forță viiă este fără îndoială învățătorul român, carele pe câtă vreme își va ști îndeplini cu scumpătate datorința sa, noi nu avem să ne temem de nici o uneltire îndreptată contra noastră.

Și tocmai din cauza marelui importanțe pe care acest factor cultural o are pentru viața noastră națională, rezultă pentru fie-care dintr-o noi și cu deosebire pentru forurile bisericesti-școlare, ca să fie cu deosebită prevenire față de învățătorii noștri și să caute să le înlesniască pe cât numai va stă în puterea lor, ca dinșii să-și poată exercita cu înlesnire greaua lor misiune.

Fără îndoială, că unul dintr-o mijloacele cele mai potrivite cari servesc spre cultivarea învățătorului, sunt întrunirile în reuniuni. Durere însă, că în timpul din urmă stăpânirea maghiară pare că într-adins vrea să facă greutăți, ca să zădărnicească întrunirea acestor reuniuni. De trei ani de zile reuniunea învățătorilor români bănașeni n'a mai fost permis să se întrunească, sub pretext, că n'au statute întărite de guvern.

Întrunirea reuniunii învățătorilor de eri s'a făcut deci în scopul, ca să se iee măsurile necesare pentru așternerea unor statute ministrului, ca astfel reuniunea să-și poată continua lucrările.

Știm foarte bine, că ministrul nu este îndreptățit să ceară învățătorilor noștri statute, pentru-că dreptul acesta le este garantat în statutul nostru organic. După cum judecăm însă noi destinația, ar rezultă pentru cauza învățământului un rău cu mult mai mare, dacă învățătorilor nu li-s'ar permite întrunirea în reuniuni, de cât dacă dinșii ar cere întărirea unor statute care pe nedreptul li-se cer.

În ședința de eri, convocată numai pentru scopul acesta, s'a desbătut și primit un proiect de statute care se va înainta consistoriului, pentru-ca prin forul acesta să ajungă la ministeriu.

Noi din partea noastră credem, că învățătorii lucrând astfel după cum au lucrat, au avut în vedere numai promovarea intereselor învățământului și că ar fi greșit dacă cineva li-ar ascrie alte tendințe.

Din Selagiu.

Serbări culturale în Șimleu.

Raport special al „Dreptății“.

III.

Concert și bal.

Seara la 8 oare s'a început concertul în sala teatrului din loc, o sală destul de mare pentru Șimleu, mică însă pentru despartământul XVI al Asociațiunii. Căci cu toate, că sala era absolut îndesuită, o mare parte din public de abia ajungea la uși.

Programul concertului este cunoscut deja. A fost executat întreg cu excepțiunea punctului al III. „Liliacul alb“; aceasta pentru-că dl Oros răgușise.

Corul tinerimei era compus mai ales din teologi din diecesa Gherlei, niște tineri foarte simpatici, tot unul ca unul de aleși. De aceea făcea o impresiune foarte bună.

„Sfânta di de libertate“ cu care s'a deschis concertul pareă o fină alușiune la con-

gresul ținut ca ieri în Pesta. Încheierea cu „Marșul cântăreților“, de Porumbescu, a fost foarte potrivită. De și publicul nu mai putea suferi năduhul, ear' tinerimea era impacientă pentru a ajunge la joc, totuși acest punct a fost bisat la insistența publicului.

Piesa de forță a concertului a fost Pout-pourriul classic, executat de doamna *Borbola*, la care a adaus și un poutpourriu românesc.

Publicul a rămas uimit în sensul strict al cuvântului. Aud, că doamna *Borbola* voințe să se perfecționeze și mai mult la un conservatoriu. Eu cred, că ar pute reuși în scurt artistă perfectă, numai de ar ave vr'un ajutoriu să intre la conservatoriu.

Cântarea doamnei profesoare Karsai din Blășiu încă a fost mult aplaudată. Doamna Karsai te impresionează foarte plăcut cu înfătoșarea, ear' vocea ei te îndulcește cu frăgedimea. Acompaniamentul, făcut de dsoara *Cornelia Maniu*, a fost perfect.

Vin la declamațiuni. Au fost două, ambele foarte bine predate. Ambele însă au avut și câte-o greșală, care dacă se încungiurá erau perfecte. Dsoara *Mica* a declamat bine, dar' a luat prea puțin din dramatică, din gesturi. Domnul *Vasvári* (un tiner pe atât de românesc, pe cât de unguresc îi este numele) a interpretat minunat scena din *Despot-Vodă*, pagubă însă că a luat prea mult din declamațiune, din tonul declamatoric. Dl *Vasvári* a secerat un succes splendid.

Scurt, concertul a fost foarte bine reușit, laudă conducătoriului dl V. Oros, și puterilor cari s'au produs.

Balul a reușit tot atât de bine; pagubă însă, eternă pagubă, că sala a fost prea mică și publicul prea numeros. La cadrul vedeai câte 160 părechi și mai mult. Dar' era imposibil a dansa, căci mai nu era unde. Publicul a fost și foarte ales. Într-o jucători mulți clerici sprinteni și — galanți.

Culmea balului a fost pauza, când 12 tineri au jucat Romanul, Călușeriul și Bătuta sub conducerea vătavului (al 13-lea) *Augustin Moldovan*. Cei 12 tineri au fost: *Măndruțiu*, *Filip*, *Aluș*, *Vict. Maior*, *Traian Husti*, *Vict. Mărcuș*, *Emil Pap*, *Ioan Cosma*, *A. Cordiș*, *Vict. Delei*, *A. Dragoș* și *Victor Vasvári*.

Costumele erau de la *Bocsig* procurate, niște costume foarte frumoase, jocurile au fost executate cu tact și precisiune admirabilă. Publicul român era încântat. Mai după fie-care figură erumpea în aplause. Publicul maghiar, numeros și distins, era uimit și-și exprimă neconținut admiratiunea.

„Ezem a szivét — milyen szépen járja“ — dicea o doamnă de lângă mine.

După călușeriul flacăii bravi s'au aruncat așa în opinci și cu căciulă de curcani în virtegiul jocului la o Ardeleană. Acesta mi-se pare jocul predilect al sălăgenilor, și trebuie să constat că-l și joacă cu mai mult animo de cât în Ardealul propriu.

În lipsa unei liste complete, vă spun, că la aceasta petrecere s'a întrunit tot ce are Sălăgiul mai ales, inteligent și românesc, elita societății. Unguri încă au fost, de cât mai mult ca privitori, și de și au admirat petrecerea, nu li-a cădut bine, că comitetul nu li-a permis nici un *csárdás*.

Meritul principal pentru arangierea balului revine, se înțelege, comitetului, mai ales însă presidentului *Ioan P. Lazar*, care întru adevăr a fost neobosit și de tot devotat onorificului său post.

Balul a durat până în zori, și pe lângă obicinuitele suveniruri plăcute mulți tineri au mai dus câte un ștergariu, serviet, sau alte lucruri câștigate la tombola espositiei de lucruri de mână femeiești.

*

Eată câte lucruri frumoase s'au făcut în Șimleu într-o singură di. Biserica, cultura, literatura, industria, arta musicală, jocul și petrecerea, toate s'au peronat frumos.

Când stau să reprivesc asupra lor simt o deosebită bucurie. Văd cum îmi trec unul după altul pe dinaintea ochilor bărbați și femei, figuri inteligente, de oameni harnici și zeloși; văd un șir de preoți, tineri și bătrâni,

dar' insufletiti și inteligenti; ved' advocati, și ceea ce e raritate, funcționari de stat și administrație, cari cu mândrie se numesc români și cu drag asistă la toate lucrurile românești.

În ziua de 11 August s'au făcut în Șimleu serbări cu mult mai frumoase și mai de valoare, de cât de exemplu în anul trecut la adunarea generală a Asociațiunii. Asta-i ultimul meu cuvânt.

Dr. E. D.

„Badea George“ a casă.

— Corespondența particulară. —

Băsești, 17 August n.

Încă la 5 August domnul George Pop de Băsești a eșit din temnița Vațului — și totuși a casă, la Băsești n'a sosit până Luni, în 13 August.

Eliberat din temniță, în care un an de zile și-a amărit viața, gândul cel dintâiu al iubitelui nostru bărbat nu a fost casa, ci *causa*. Afacerile politice i-au cerut earăși serviciul îndată ce a eșit preste pragul închisorii.

Mai întâiu a cercetat *Seghedinul*, temnițele lui, ca să-și revadă tovarășii de luptă, după aceea s'a întors la Pesta, unde a stat până după congres.

Într'aceea în Băsești și jur dilnic oamenii erau în așteptare, să vadă pe cel dorit. Dorul în fine s'a împlinit Luni trecută, când în fine a sosit. Din temnițele Vațului a sosit earăși la moșia sa, la casa sa.

Ori-cât de nesigură a fost ziua sosirii doritului, primirea ce i-s'a făcut vrednică este să fie cunoscută. De altcum primirea se continuă și azi, căci și de azi s'osec din jur, chiar din lungi depărțiri, preoți și mireni inteligenți, ca să-l binevințeze de bun sosit. Chiar astăzi petrec aici în castelul dlui Pop niște oaspeți aleși, care împregiurare proprie m'a îndemnat să ve scriu:

Când „badea George“ cel dorit de tot jurul acesta a sosit în fine, știrea a pătruns cu iuțea în toate părțile. Mulțime mare de popor s'a aglomerat pe calea pe unde avea să treacă, aclamându-l cu bucurie și manifestându-și în tot chipul veselia, că îl poate vedea în mijlocul său.

Aproape de curte o poartă triumfală, frumos decorată, salută cu următoarele cuvinte pe ilustrul bărbat: „*Dumnezeu te-a adus!*“ Lângă poartă învățătorul Chira cu mulțime de popor a aclamat însufletit, cu fețe înseninate pe binefăcătorii lor. La câțiva pași înainte eră o altă poartă triumfală cu inscripțiune: „*Întru mulți ani!*“, ear' mai încolo a treia poartă de pe care se cetiau cuvintele: „*Jertfa adusă libertatei se rodiască!*“

Lângă fie-care poartă eră mulțime de popor care cu capetele descoperite salută pe doritul bărbat.

De atunci dilnic sosesc la Băsești trăsurii, cari aduc din diferite părți români, mai ales preoți, ce se grăbesc la vestea bună despre sosire, ca să binevințeze pe iubitul badea George.

Dilele din urmă, mi-se pare Joi, a sosit aici Reverendisimul Alimpiu *Barbulovicu*, vicariul Silvaniei împreună cu Revs. Dr. Ioan Pop, vicariul Năsăudului. Scena revederii a fost pătrundătoare. Îmbrătoșați se sărutau emoționați. D. vicariu al Șimleului a rostit apoi cu voce tremurândă câteva cuvinte de salutare, prin cari exprimă bucuria clerului și a poporului, că Dd'eu a redat earăși libertății pe bravul luptătoriu.

În ziua următoare d. George Pop a dat un prânz festiv în cinstea aleșilor reprezentanți ai clerului. La acest prânz d. Pop a mai intrunit încă câțiva inteligenți români din Băsești, între cari d. protopop Gr. Pop, și harnicul învățătoriu local. Domnul vicariu al Șimleului a rostit din această ocaziune un cuvânt foarte frumos, la care d. Pop de Băsești a răspuns emoționat până la lacrimi, spunând, că nu mai datorința față de națiune și-a împlinit-o dacă a luptat, cât a putut, și a suferit, cât a trebuit, pentru cauza sfântă a poporului.

Aleșii oaspeți au petrecut până astăzi în Băsești; de aici s'au dus ambii la Șimleu.

Austro-Ungaria.

Bánffy locutus est. Un colaborator al lui „*Neues Wiener Tagblatt*“ a interviewat pe ministrul-president Bánffy asupra cestiunii naționalităților. Despre congresul naționalităților dice, că i-se atribue prea mare însemnătate din partea presei maghiare, de oare-ce acela n'a fost de cât o simplă adunare a unor agitatori, cari cu toții au vorbit fără autorizațiune în numele poporului. Chiar și în presa națională — dă mai departe Bánffy — s'au ridicat multe voci contra congresului,

mai ales clerul superior a luat o pozițiune de tot contrară congresului. La întrebarea colaboratorului, dacă el, adică Bánffy, ar fi aplecat la unele concesiuni față de naționalități, dis'a Bánffy: „Nu! Nu putem merge mai departe de cât până unde am mers.“

Întrebat fiind, că ce va fi cu comitetul executiv al naționalităților, „*va fi dizolvat*“ răspunde ministrul-president maghiar, pre cum a fost oprit la timpul său și comitetul național român. — Si tacuisses Bánffy...

Noul cabinet austriac. Conte Badeni, locuitoriu Galiției a fost în zilele acestea chemat la Viena prin firul telegrafic, unde ajungând a p'ecat îndată spre Ischl. La Ischl a fost primit în audiență la Monarchul.

Probabil că e vorba de formarea noului cabinet permanent, de al cărui șef a designat poate contele Badeni. În cercurile superioare se susține că Badeni cu formarea unui cabinet înainte de Octombrie la nici o întemplantare nu va fi încredințat, de oare-ce acesta voiește a conduce singur alegerile pentru districțiunea provincială din Galiția, ear' acestea vor fi abia pe la finea lui Septembrie.

Se vorbește că și actualul president al camerei deputaților, baronul *Chlumetzky* ar primi un portofoliu. Aceasta însă nu numai că nu se confirmă dar' în unele foi se și desmintește hotărât.

Străinătate.

Din parlamentul englez. (L o n d r a, 20 August.) În ședința de ieri a camerei deputaților după o discuțiune de două oare s'a primit cu 248 voturi contra 100 propunerea ministrului Balfour, în sensul căreia camera se se ocupe în sesiunea actuală numai cu afaceri guverniale. S'au făcut și multe amandamente, dar' acestea au fost toate respinse.

Comandantul suprem al armatei engleze. (L o n d r a, 20 August.) Secretariul de stat în ministeriul de războiu, Landsdown, a comunicat ieri casei lordilor, că de comandant suprem al armatei este denumit generalul *Wolseley*, și că *ducele de Cambridge* și depune postul în 1 Octobrie.

Ministrul de războiu a emis un cerculariu de mare sensațiune, în care face întrebare către autoritățile cari susțin case de caritate, că în *casul unui războiu* fire-ar oare loc în casele de caritate pentru instituirea de lazareteri.

Pentru promovarea intereselor Rusiei. (P e t e r s b u r g, 19 August.) Ministrul de finanțe a denumit la ambasada rusească din Constantinopol un consilieriu comercial, a cărui misiune va fi să facă propuneri cu privire la mijloacele prin cari s'ar pute promovă interesele comerciale rusești în statele balcanice.

Recunoștința grecilor. (C o n s t a n t i n o p o l, 20 August.) Patriarhul grecesc Anthim a făcut ambasadorului rusesc Nelidov vizită și i-a mulțumit pentru pașii întreprinși la sublima Poartă în scopul de a nu se emite beratele referitoare la nouele episcopate bulgare. Biserica grecească — dice patriarhul — va fi pentru totdeauna recunoșcătoare guvernului rusesc și reprezentantului său pentru puternica protecțiune.

Relațiuni amicale între Rusia și Turcia. (C o n s t a n t i n o p o l, 19 August.) Sultanul a conferit lui Husni pașa, ambasador la Petersburg, ordul Osmanic decorat cu briliante. Decorațiunea aceasta a produs cu atât mai mare sensațiune în cercurile diplomatice, cu cât chiar și acest fapt denotă caracterul prietenos al relațiilor ruso-turcești, la a cărui realizare a contribuit mult și decoratul ambasador.

Fusiunea partidelor bulgare anti-rusești. (S o f i a, 20 August.) Presa bulgară se ocupă intensiv cu fusiunea partidului lui Stambulov și cel al lui Radoslavov. Cu privire la principiile fundamentale ale acestor partide n'a existat nici până acuma diferență, ci numai divergențe personale au împedecat până acum fusiunea. Cu moartea lui Stambulov s'au delăturat și acestea așa, că fusiunea a urmat așa dicând de sine. *Noua constelațiune a partidelor* se n'lege, că e mare spin în ochii rusofililor, cari își și dau toată silința să submineze terenul partidului fusionat. Astfelu d. e. cu faima, că seful noului partid va fi *Petcov* au țintit să producă aversiune în unele locuri față de scopurile partidului. *Svoboda* însă, diariul lui Stambulov, a închis toate cărările intrigelor prin declarațiunea, că exclusiv numai pe *Radoslavov* îl recunoaște de șef.

În urma fusiunii partidele anti-rusești au

ajuns la astfelu de ponderositate, în cât rusofilii vor ave în față tendințele lor un contrariu cu care vor trebui să-și măsore binisor puterile.

Evenimentele din Macedonia. (S o f i a, 20 August.) Rapoarte sosite din Larissa confirmă știrea, că comitetul macedonean de acolo lucră din toate puterile să triniă pe teritoriul turcesc o ceată mare de voluntari deplin ajustați. — Până acum s'au adunat 170 voluntari în partea cea mai mare oameni tineri. Colectele de bani încă sunt în curgere.

Corespondență.

Turda, 16 August.

(Adunarea despărțământului. — Concert. — Petrecerea de vară).

Pe timpul înființării „Asociațiunii transilvane“ unul dintr'inițatorii ei, providențialul George Barițiu, dicea celor sceptici, pesimiști: „Nu vă temeți, Asociațiunea e încă o tineră fecioară, dar' ea are viitoriu de aur.“

Enunțând atari cuvinte, Barițiu presupunea, că în românii ardeleni trăește un viu interes față cu propria lor cultură, ei vor fi purtând la inimă soarta opincii.

Despărțământul nostru însă a arătat, cât de esagerat a fost optimismul lui Barițiu. Se vede, că noi, inteligența, cântăm numai „Sus opincă“, tot atunci însă cu o indolență păcătoasă lăsăm, ca poporul să-și continue aceiași cântec melancolic:

„Cine a dis întâiu doina,
Arsă i-a fost inima.“

Să ve descriu decursul ședinței? — Nu pot, din momentuoasa causă, că în lipsa membrilor din comitet și esteri nu s'a putut ține ședință. Pentru-ca însă despărțământul se fie reprezentat la adunarea generală de la Blășiu, s'au ales ca delegați dnii Iuliu C. Vlăduț și Dr. George Popescu. Celelalte agende s'au amânat. Până când? — Până când membrii despărțământului nostru se vor schimbă poate în spre bine.

Când va fi aceasta? — Nu știu, dar' bun e Domnul — să sperăm!

Sub astfelu de auspicii evident că nu puteam profeti reușită concertului și petrecerei, cari aveau să urmeze seara.

Las', că mi-a fost mare decepțiunea, dar' cu atât mai plăcută.

Ani au trebuit să treacă, în decursul cărora din Turda am auzit povestindu-se numai despre vandalisme, până când în 10 August s'a arangiat primul concert românesc. Am salutat deci acest moment cu atât mai mare bucurie, și doresc mult, foarte mult să ved în el începutul unei ere mai fericite.

Constat cu viuă plăcere, că la concert s'au angajat aproape toate puterile din loc, pre lângă cari s'a făcut invitare specială din partea comitetului arangiator dlui și dnei Popovici din Hațeg, cari au și primit cu multă bunăvoință.

Ca puncte marcante din programul concertului voiu scoate acf piano-solo dșoarei *Polixena Mesaros*, care a executat piesa „*Steluța*“ de Spindler. Esecutarea precisă și sigură ni a demustrat, cât de bine este inițiată dșoara Mesaros în musica de artă. Jocul Dsale a fost și acoperit de dese aplauze.

Dșoara *Augusta Vlăduț* s'a dovedit ca o escelentă declamatoară. De și poesia aleasă de dsa e prea cunoscută, modul cum a știut s'o interpreteze dșoara Augusta nimic de dorit n'a lăsat. Predarea corectă, tonul conformat arătau în destul, cât de fidel știe dsa a se transpune în starea psihică a mamei-eroine din poesia „*Stefan și mama-sa*“ de *Justin Popșiu*.

Am avut plăcerea de a ascultă și vocea plăcută a dșoarei *Olimpia Vlăduț*, care ni-a cântat „*Țiganka*“, ear' la insistința publicului a mai executat și frumoasa compozițiune de W. *Humpel*: „*Nor de vijelie!*“ Cântarea dsale a fost un punct deplin succes în programul concertului.

Mai restă punctul din urmă: „*Mosaic național*“ de A. *Kneisel*, când în fața publicului „pășește svelță, zimbitoare“ doamna *Victoria Popovici* spre a acompaniă la piano pe soțul ei, dl *Cornel Popovici*.

Dl Popovici are o aparență serioasă, în cât nimic nu tradează, cât de mult simte acoardele admirabile ce le scoate din violină și cari fac un sigur efect asupra ascultătorilor. Privindu-l, te lasă rece, ascultându-l, te încăldește și chiar înferbentă, ear' amestecul acestor impresiuni te face să recunoști, că e artist în violină.

Cât pentru doamna Popovici, cunoscută publicului nostru și ca prima distinsă pentru costumul național, voiu spune, că prin jocu-i virtuos și înfățișarea-i simpatică curând știe luă stăpânirea asupra ascultătorilor.

Primele acoarde ale violinei și pianului produsă o adevărată solemnitate, ear' ultimele provocară furtune de aplause din partea publicului.

Concertul se părea a fi terminat, când deodată apare dsoara Olimpia Vlăduț într'un drăgălaș costum slovac și pentru a captivă publicul și prin dexteritatea-i în violină, ni-a dat, acompaniată fiind pe piano de dna Popovici, piesa: „Berceuse slave“ de F. Neruda. Pășirea dsoarei Olimpia în costumul de slovacă a electrisat spiritele, în cât publicul i-a făcut adevărată ovațiune.

Dorind a mai ascultă încă odată jocul de artă al dlui și dnei Popovici, publicul i mai chiamă odată, ear' dinșii cu același perfect succes au executat o piesă de Iul. Weisz.

Nu pot trece cu vederea nici pe dnii Ionel Mesaros, violonist de multă speranță, Valeriu Moldovan și Iustin Pop, cari ambii s'au achitat bine de rol, declamând produse de ale lui Coșbuc.

Programa fu eshauriată, ear' eu admiram progresul nostru în musica de artă.

Concertul fu urmat de joc, care a durat până dimineața. Publicul numeros și curat românesc, convenirea vie, animația, cu care se executau jocurile, făceau ca și celui mai strict pessimist să i-se însenineze fața de atare privesc.

Eu însă nu mă îndestuliam cu atâta. Atari conveniri dispar curând, ear' efectul lor asupra vieții noastre sociale încă nu e satisfăcătoriu. Trebuie deci, ca viața socială română să fie vie și agitată și atunci, când lipsește musica și jocul. Și aceasta pentru a avé umbrelă contra radelor culturai străine, pentru a ne conservă și în viitoriu individualitatea noastră intactă, a păzi geniul familiei române.

Și aci va trebui să păsească femeia română. Dame române, voi gingașe copile, cari ați inspirat pe drăgălașul poet Vlăduț atâ de mult, în cât v'a apoteosat, faceți, că de și între elemente străine, să trăim pururea curat românește.

Ear' celor cari au concurs la îndeplinirea actului social din 10 August, laudă și recuștință cu atât mai mare, că el s'a petrecut în Turda, unde și șovinismul e mai murdar.

—el.

Cronică.

Timișoara, 21 August n.

Tură artistică. Escellentul tenorist domnul Gheorge S. Vassiliu, pe care, deși numai într'un cerc restrins dar' amical am avut plăcerea a-l auđi și a-l admiră și noi Timișorenii, — va întreprinde o tură artistică prin Ungaria și Transilvania. După informațiunile primite domnul Vassiliu voiește a concertă în orasele Arad (22 August) Blășiu (27 Aug.) Sibiu (1 Sept.) Atragem atențiunea publicului românesc asupra acestei împregiurări, mai ales pentru-că dnul Vassiliu este un artist de care nouă rar, foarte rar ni-se dă ocaziune să auđim, — apoi este și român.

Bătălia de la Călugăreni. Din București cu datul de 4/16 August ni-se scrie: „Domnule Redactor! Duminecă în 13 c. Românii ar fi trebuit să serbeze cu mare pompă un mare eveniment istoric; în aceea și se împlinească tocmai 400 de ani de la memorabila și glorioasa bătălie de la Călugăreni, când o mână de Români, cel mult vr'o de ce mii osteni, adunați într'un mănunchiu din toate țerile românești. Muntenia, Moldova și Ardealul, și puși sub comanda neîntrecutului Mihaiu Viteazul, avu privilegiul d'a se măsura cu o armie turcească, cel puțin în decit mai mare, compusă din elita armiei Pađișahului și d'a o birui. — Într'adevăr în acea și, care cădu într'o Mercuri, armata română scris pe steagul său cele mai frumoase fapte de bravură militară, adause în cartea eroicelor sale acte încă o pagină glorioasă, și smulse victoria din mâinile unor inimi bravi și puternici, prin desfășurarea celor mai strălucite fapte de arme.

Din nenorocire, amintirea acestui fapt memorabil, care, după cum ăice Bălcescu, a fost briliantul cel mai strălucitoriu al gloriei românești, a fost până acum dat uitării de cătră cei în drept; nime nu și-a adus a minte, că într'acea și strămoșii nostri, cu prețul vieții lor ni-au păstrat o patrie și ne-au învățat cum să ne facem datoria, pentru a conservă aceea ce are omul mai scump pe pământ: moșia strămoșească.

În lipsa altora mai competenți, imi fac o pioasă datorie d'a aminti Românilor prin prețiosul DV organ această aniversare, convins fiind, că grație putericei DV. interveniri, se va găsi cineva o inimă caldă de student, ca

să-i serbeze iubileul festival, depunând măcar o floare, — dacă nu o coroană, — la piciorul crucei ridicată de Șerban Vodă Cantacusino, drept ori-ce monument, în locul unde marele Vizir Sinan Pașa, îngâmfatul biroitoriu al creștinătății, a mușcat țerina, resturnat fiind de o mână de Români.

Primiți, Vă rog Domnule Redactor, încredințarea deosebitei mele considerațiuni N. D. Popescu.

Esamenul de notari comunali. Ministrul ung. de interne a adresat tuturor autorităților administrative următorul ordin în cauza esamenului notarilor comunali: „Ca întregire la instrucțiunea dată de ministrul de interne în 5 Novembre 1894 sub nr. 58.285 (foaia 1777. R. T.) prin aceasta statoresc, că începând cu 1 Octombrie a. c. vor servi ca întregire la esamenul notarial și articuli de lege XXXI. din 1894 despre dreptul matrimonial; art. XXXII. din 1894 despre religiunea copiilor, și art. XXXIII. din 1894 despre conducerea matriculelor de stat, pre cum și toate îndrumările date și ce se vor dá referitor la acesti articuli vor formă obiectul esamenului notarial; mai departe, că de la amintitul termin (1 Octombrie) inspectorul matricular va trebui să asiste în comisiunea esaminătoare a candidaților de notari în toate acelea comitate, preste cari i-se estinde dreptul de inspecțiune.

Întrunire învățătorească. Reuniunea districtuală a învățătorilor de la școalele confesionale gr. or. române din stânga Murășului, aparținătoare diecesei Aradului, eris'a întrunit la Timișoara. Raport detaliat despre decurgerea conferenței va pute urmă, din cauza îmbulďării de material, abia în numărul de mâne.

Patria mântuită. Ministrul de interne maghiar a mai oprit intrarea în țeară și a foaiei „Il Valore Italiano“. Causa: direcțiune contrară statului.

Cutremur de pământ. Se telegrafează că Sâmbătă atât în Belgrad, cât și în Paracin și Cuprija cutremul a fost de tot tare și a băgat mare spaimă în poporeni.

Hotel dărmat. În Denver, hotelul numit „Gunny“ în urma unei esplosiuni de cazan s'a dărmat cu totul. Cincideci persoane au fost îngropate de vii. Cu toate că lucrările de salvare s'au început îndată, sunt puține prospecte, ca cel puțin unul dintră nenorociți să poată fi scăpat.

Alegere de deputat sinodal. Ni-se scrie din Topoloveț: După ce actul de alegere a unui deputat ad hoc la sinodul protopresbiteral, ținut în Topoloveț la 28 Maiu a. c. biroul de scrutiniu l'a dificultat și nu l'a putut luă în considerare: prin scripta oficiului protopresbiteral dto. 22 Iuliu a. c. Nr. 753 s'a dispus alegere nouă pe 6/18 August a. c. Alegerea a decurs în ordine. — Alesul e un bărbat onorabil și meritat al parohiei: Achim Seculi e numele lui. Acest econom a făcut mai multe donațiuni de valoare bisericii, ear' credințioșii ei — în semn de recunoștință — l'au onorat cu încrederea. Să traiască! ca se poată cât mai curând — în înțelegere cu ceilalți condeputați — a-și valiaită votul spre saltea bisericilor din tractul Belinți. Topolovețanul.

Întunecimea de soare, ce și prin călindare este pusă pe ziua de eri, s'a început d. a. la 1 oară 9'2 minute și a durat până la 3 oare 20'5 minute. Prin părțile noastre însă nu s'a putut observă fenomenul, dar' cu atât mai bine în Asia și în Rusia occidentală.

Vesuvul e furios. Situațiunea celor ce locuesc în apropierea Vesuvului devine tot mai critică. Erupțiunile acestui Vulcan pe și ce merge sunt mai înfricoșate. Străinii, cari până acum petreceau în aceste sate apropiate de Vesuv, părăsesc mereu ținutul.

Spion german în Franca. „Libre Parole“ din Paris spune, că într'un oraș lotharingic-francez a fost deținut un înalt oficiant de stat, fiind acusat, că face Germaniei servicii de spionagiu. S'a pus la cale o cercetare energetică.

Nenorocire pe Elbe. O înspăimântătoare nenorocire s'a întâmplat în una din nopțile trecută pe riul Elbe aproape de Falkenthal. Barca cu motor „Alexander“ s'a ciocnit cu vaporul „Concordia“ atât de nenorocit, în cât vaporul a înecat barca cu desăvârșire. Dintre cei 25 pasageri ce se aflau în barcă, șeptespredece s'au înecat.

Invitare la concertul împreunat cu joc cel va arangia reuniunea de cântări rom. din Ciacova la 15/27 August 1895 în „sala hotelului Rössel“ din loc. Prețul de intrare pentru persoană 50 cr., ear' de familie 1 fl. 20 cr. Inceputul precis la 8 oare seara. Venitul curat este destinat fondului reuniunii; suprasolviri se primesc cu mulțămită și se vor cuită pe cale diaristică. — Programul: Motto. 1. „Serboica“ cor bărb. de I. Birou. 2. „Orfana“ poezie de Grandea, declamată de domnișoara Elena Ardelean. 3. „Țiganca“ cor micst de

Jenker. 4. „Pentru cea din urmă oară“ poezie de Carmen Silva, declamată de domnișoara Sofia Fiscea. 5. „Serenadă“ cor bărb. de I. Vidu. 6. „Libertatea“ poezie de A. Mureșianu, declamată de dl Petru Rusanda. 7. „Brăul popilor“ cor micst de G. Musicescu. Toate piesele se vor esecută sub conducerea lui Ioan Uzon.

Petrecere. Tinerimea studioasă din Năsăud și jur invită la petrecerea cu joc, ce o va arangia Sâmbătă în 24 August st. n. a. c. în sala de gimnastică de la gimnasiu. Prețul intrării de o persoană singuratică 1 fl., în familie 70 cr. Inceputul la 8 oare seara. Venitul curat este destinat în favorul societății „Vasile Nașcu“. Suprasolviri marinoase se vor primi cu mulțămită și se vor cuită pe cale diaristică.

Necrolog. Subscriții arată cu inimă frântă și plină de durere, că mult iubita lor fiică, respective soră Lucretia astăzi în 20 August n. 1895, la 8 oare a. m., după un morb foarte lung și greu, în etate de 19 ani, și-a dat nobilul suflet în mâinile creatorului.

Remășițele pămentești ale neuitatei și mult deplânsei se vor pune spre eternă odihnă în 10/82 August 1895, după ameađi la 1/23 oare, după rital gr. or. român în cimiteriul român, strada Cheveresului.

Fie-i țerina ușoară și memoria binecuvântată!

Timișoara, în 20 August st. n. 1895. Ioan Radneanțu și soția sa Persida, ca părinți. Radneanțu Emil, ofic. reg. de dare, ca frate.

Biserica și școală.

Convocare. Adunarea generală a Reuniunii învățătoresți greco-cat. române din ținutul Lugoșului, conform §-lui 23 din statutetele Reuniunii, se convoacă în Bocșa montană pe zilele 29 și 30 August st. n. pre lângă următorul

Program:

Joi, în 29 August.

1. Participarea la s. liturghiă ce se va celebră la 7 oare dimineața în biserica parochială gr. cat.

2. Deschiderea ședinței prin presidiu la 9 oare a. m. în sala școalei gr. cat.

3. Raport general despre activitatea și stadiul Reuniunii în decursul anului espirat.

4. Alegerea comisiunei de 3, a) pentru esaminarea raportului general, b) pentru censurarea rațiociniilor de pe anul 1894, și pentru statorirea budgetului pe anul 1896.

5. Cestiunea solvirei tacselor și a pedepselor de absență prin preoți-docenți, pre cum și relacsarea restanțelor pentru unii docenți.

6. Abdicerea cassariului Reuniunii, Valeriu Popoviciu, eventual alegerea altui cassariu.

7. Disertațiune ținută prin Iosif Micleu, învățătoriu în Ramna, despre „Causele ce împedecă progresul în școalele noastre populare, și mijloacele de îndreptare“.

8. „Pucioasa“ (sulfurul), lecțiune practică din istoria naturală pentru bieniul al III-lea, ținută prin Iuliu Birou învățătoriu în Ticva-niul-mare.

Vineri, în 30 August.

1. Cetirea și verificarea protocolului ședinței din 29 August.

2. Rapoartele comisiunilor esmise în ședința I-a.

3. Cetirea disertațiunilor prin învățătorii: Ioan Vaidean din Costeiu-mare și Avram Neda din Reșița.

4. Prelegere practică despre „cele 4 operațiuni“, ținută prin Nicolau Negovan, învățătoriu în Valea-lungă.

5. Defigerea locului și terminului pentru adunarea generală viitoare.

6. Eventuale propuneri.

7. Alegerea comisiunei pentru autentizarea protocolului ședinței adun. gen.

8. Încheierea ședințelor adun. gen.

P. T. D. membri ai Reuniunii se fac atenți:

a) la dispozițiunile §§-lor 12 și 24 referitori la solvirea tacselor și la urmările absențării de la ședințele adunării gen.

b) Spre înlesnirea încuarterării, fie-care membru va avé să se însinue de cu vreme la D. învățători: Nicolau Vulpe din Bocșa montană, având totodată a se dechiară, că dorește ori ba să iee parte la prânzul comun ce se va arangia, — și

c) Spre evitarea neplăcerilor împreunate cu încuarterarea în timp de noapte, fie-care membru așa să-și întocmia-că planul călătoriei, ca în 28 August, să sosască în Bocșa cu trenul de 6 oare postmeridiane.

Zabran, la 15 August 1895.

Ioan Boroș, m. p., Iuliu Birou, m. p.,
președinte. notariu.

